

Dean Young

Egy tökéletlen isten törésteszt-bábui

*Mivel annyira hülyék vagyunk,
papírból van a chipsbe rejtett ajándék,
hogy akár le is lehessen nyelni. Nem lehet harminc
méternél közelebb menni a Stonehenge-hez, mert
mindenki szuvenírt akar törni magának,
és a hazaút egyetlen sávra szűkül,
így mindenki belebámulhat a gödörbe,
hogy aztán panaszt tegyen. Azt mondanám,
az emberiség legnagyobb találmánya
a savanyú uborka. Isten azért teremtette
a Paradicsomot, hogy azt mondhassa, Kifelé!,
talán ezért teremtettünk olyan Istent, aki nem szereti,
ha magunkfajta teremti őt. Nem csoda, ha minden
reggelünk gyermekgyógyászat, a toxikológia délutáni akció.
Fantázia csupán mindez, mocskos, mocskos fantázia?
Talán Isten szemeteskonténerre akart változtatni,
hogy felemelhessen a kukásautó hidraulikus
karja és üresre döngessen. Talán fagyivó,
hogy ragadós-édes legyél és elejthető.
Talán genitália-arcú kagylóvá, hogy
tabascóval locsoljanak és egészben egyenek meg,
vagy hogy, az ő dicsőségére, gyöngyöt szülj.*

Az atmoszférában lángolnak a dicső részecskék

*A kutyám szeret repülni.
A kávézóasztal felett ugrik át a kanapéra.
Sosem zárják be többé a halottak városába.
Ugrik, ha kekszet követel.
Ha sétát. Egy letört kristályszilánkot
a fény eredendő ideájáról.
Aztán önvizsgálatba kezd és szőnyegén hever.*

*Könyvekkel vagyunk körülvéve, és mindegyik költő
magánál tartja valamifajta kosárban a napot,
amitől koponyájuk felfénylik.*

Az elme újabb minaretje.

*Ha a kutyám hiányolja kölykeit,
a játékdobozból kiszedi a fókát,
és végleg kitépi pelyhes fehér belét.*

*Nézd, mondja, havazik. Még a kutyám is
kreatívabb, mint én,*

habár észvesztő margaritát tudok keverni.

A titok a paprika.

A titok, hogy kémcsőből kell inni.

*Valami felrobbant a világűrben,
de ne aggódj, mire elér minket,
már rég por és hamu leszünk, egészen más okból.*

Sikertörténet

Túlélted az óriási pókokat.

Túlélted a diszkót és anyádat,

Robert Frostot és a rólad levágott,

petricsészékben tenyésztett, aztán

a vadonba visszaeresztett falatnyi darabkákat.

Voltak persze különös minestrone-cafatokkal

átszótt fogkeféid,

és nem egyszerű mókus volt,

akit figyeltél, hogy téged figyel,

nem is csak álom,

hiszen alig sötétedett még.

Hatalmas árnyerők gyűlnek

Northamptonban. Talán hazatér

kismadarad. Csak nézd meg a bokám,

hogy lásd, mi mindent lehet kibírni.

Mikor haldokoltam, nem foglalkoztam

az adópapírjaim feladásával.

De jöttek és elővettek így is

miriádujú élesztőkészülékeikkel,

úgyhogy 900 dolcsit fizettem egy láncdohányosnak,

hogy 9 rugót fizethessenek be nekik,

és most itt állok előtted, bilincsem levéve,

tarts ki. A pulykaburgerek

meglepően ízletesek és gazdaságosak,

ha hagymával és gombával inkorporárod őket.

*A leviatán állkapcsáról nézni
a naplementét dettó.
Egyszer találtam egy teljesen ép
porcelán babafejet hínárba gubancolva.
Egyszer esernyőt vittem a késpárbajba
és aranyhallal tértem meg belőle.
Ha senki nem hisz neked, az
az igazmondás tünete.*

A tavasz szertartásai

*Olykor ki kell tépni a szívet,
olykor tövissel védeni.*

*Egy nőt felfal egy virág.
Nem, sirjából emelik ki épp.*

*Egyetlen szív szinte sosem elég,
egy férfi a zenével pöröl,
de mindig a zene győz. Belül*

*az elektromos harangon a nyelv
ingását mágneses tér idézi elő,
de a testen belül más, elcsendesülve*

*slattyogó erők vannak.
Éhesnek lenni: életben lenni,*

*életben lenni: tűzzel égni,
tűzzel égni: észnél lenni.*

*Nem csak a fájdalom úzi a nyáját,
mi egyszerre úgy fordul, ahogy feléd én.
A disszonancia legyen felismerésünk,*

*egy égő madárijesztő legyen kalauzunk.
Aki nem hisz e rétbén, sújtsa bánat.
Egy ember árnyékával harcol.*

*Egy félszárnyú nő toporog a földön.
Olykor a szív szétdobogja magát.*

Csendes fű, zöld kő

Szeretem amikor a semmiből

*Szeretem amikor a semmiből
rám ugrik a macskám
és testem meg sem lepődik.*

Én aki szeretek mindenben meglepődni

mint egy pitypang

mint egy kupak

tücsök tücsök.

*Istenre várok hogy végre kiszóljon a hangyaboly alól.
A mítosznak arra a részére várok
ahol mindenki különféle madárrá változik
vagy a nádas megszólal
vagy lovak léptetnek ki az óceánból
rendi jelvényeikkel felcicomázottan
és városok teremnek patájuk nyomán.
A kürtszót várom egyre
és a sakálfejű istent hogy a folyón szívemet átcipelje.*

*Pár pillanat múlva az összes napsugár
belecsorog a sötétségbe. Újabbán már
megelégszem a részleges magyarázatokkal
ahogy egy félszárnyú légy szalad el.*

Dean Young (1955) kortárs amerikai költő, általában a New York-i költői iskola második generációjához sorolják, nem is véletlenül, lírája forrását valahol Frank O'Hara, John Ashbery és Kenneth Koch munkássága körül kell keresni, habár Young sajátos nyelve jellegzetesen el is tér tőlük. Költészetére az európai szürrealizmus (Breton, Éluard) is nagy hatással volt, az amerikai neoszürrealista áramlatnak pedig Young vált az utóbbi években az egyik legfeltűnőbb, legegységesebb költőjévé. Fontosabb kötetei: *Skid* (2002), *Primitive Mentor* (2008), *Fall Higher* (2011), a válogatott verseit tartalmazó *Bender: New and Selected Poems* (2012), valamint a *Shock by Shock* (2015).

Mohácsi Balázs fordításai